Mary Bonaszewska

Dotýkajíce se lesa: magie „Forest Fantasy“

„Forest Fantasy“ stírá hranici mezi uměním a hrou mimořádně půvabným a přirozeným způsobem.

Umístění diváků přímo na scéně je klíčovým tvůrčím postupem; umožňuje dětem aktivně se zapojit do smyslového světa scény, naplněného fascinujícími texturami a zvuky.

Již od prahu nás vítá bohatá scénografie. Tráva, kameny, stromy, u stropu zavěšení pohybliví ptáci – stačí jediný pohled, abychom pocítili, že jsme se přenesli přímo do srdce lesa.

Začátek je jemný: Agáta Stýblová spolu s Juliánem Janošem subtilně napodobují zvuky přírody a zvou ty nejmenší do svého světa. Herci si dřepnou a začínají prozkoumávat lesní podloží, čímž děti vybízejí k podobnému jednání.

Dynamika představení narůstá spolu s pokusem umělců přenášet „kameny“, které se k radosti dětí ukazují jako měkké polštáře.

Na scéně propuká skutečný život a svět začíná být spoluvytvářen publikem. Někteří nejmenší ochotně pomáhají hercům v procesu. Jiní, se šibalským úsměvem… kradou rekvizity!

Je třeba zmínit také hudební vrstvu představení. Tvůrci chytře vnášejí do děje „nálezy“, které jsou nástroji, jejichž zvuky zaznívají v různých momentech a vytvářejí neopakovatelnou atmosféru představení.

Když se Agáta Stýblová vtěluje do zvířecí postavy, sál se naplňuje smíchem a živou interakcí. Po odehrání představení se herci plynule stahují a ponechávají prostor dětem a jejich rodičům. Finále představení se mění v čas svobodného, soukromého objevování, kde se každé dítě může stát objevitelem lesa svým vlastním tempem.

Toto představení není jen divadlo – je to pozvání ke společnému dýchání lesem, které dokazuje, že nejlepší scénografií pro děti je ta, kterou lze cítit pod prsty.

Mary Bonaszewska

Dotykając lasu: magia "Forest Fantasy"

“Forest Fantasy” zaciera granicę między sztuką a zabawą w sposób niezwykle wdzięczny i naturalny.

Umieszczenie widowni bezpośrednio na scenie to kluczowy zabieg twórców; pozwala dzieciom na aktywną integrację z sensorycznym światem sceny, wypełnionym intrygującymi fakturami i dźwiękami.

Już od progu wita nas bogata scenografia. Trawa, kamienie, drzewa, zawieszone u sufitu ruchome ptaki - wystarczy jedno spojrzenie, by poczuć, że przenieśliśmy się prosto w serce lasu.

Początek jest delikatny: Agáta Stýblová wraz z Juliánem Janošem subtelnie imitują dźwięki natury, zapraszając najmłodszych do swojego świata. Aktorzy kucają i rozpoczynają eksplorację podłoża lasu, zachęcając dzieci do podobnego zabiegu.

Dynamika przedstawienia narasta wraz z próbą przeniesienia przez artystów “kamieni”, które
ku radości dzieci okazują się miękkimi poduszkami.

Na scenie wybucha prawdziwe życie, a świat zaczyna być współtworzony przez widownię. Niektórzy najmłodsi ochoczo pomagają aktorom w procesie. Inni, z szelmowskim uśmiechem… podkradają rekwizyty!

Należy wspomnieć również o warstwie muzycznej spektaklu. Twórcy sprytnie przemycają w akcji „znaleziska” będące instrumentami, których dźwięki rozbrzmiewają w rozmaitych momentach, tworząc niepowtarzalną atmosferę przedstawienia.

Kiedy Agáta Stýblová wciela się w postać zwierzęcą, sala wypełnia się śmiechem i żywą interakcją. Po wykonaniu swojego performansu aktorzy płynnie się wycofują, zostawiając przestrzeń dzieciom i ich rodzicom. Finał spektaklu zamienia się w czas swobodnej, prywatnej
eksploracji, gdzie każde dziecko może zostać odkrywcą lasu we własnym tempie.

To przedstawienie to nie tylko teatr - to zaproszenie do wspólnego oddychania lasem, które udowadnia, że najlepszą scenografią dla dzieci jest ta, którą można poczuć pod palcami.